

Maria Prussak

"Dramat i przestrzeń", Jan Błoński, "Dialog" nr 8 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/1 (67), 129

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ BARAŃCZAK Anna: Jak muzyka znaczy. "Teksty" 1976 nr 6
s. 120-131.

Problem semantyczności muzyki tzw. absolutnej należy w literaturze muzycznej do kwestii najczęściej podejmowanych. Po krótkiej charakterystyce typowych przeświadczeń o asemantyczności muzyki absolutnej, wiążących semantyczność z zagadnieniem emocji etc., proponuje autorka własną koncepcję znaczenia opartą na pojęciu systemu muzycznego rozumianego strukturalnie. W jej ramach wyróżnia dwa sposoby znaczenia muzyki: metaforyczny (opisany w szkicu szczegółowej) oraz metonimiczny (pokrywający się z zasobem muzycznych konotacji).

BP/67/1

R.N.

/1/ BŁOŃSKI Jan: Dramat i przestrzeń. "Dialog" 1977 nr 8
s. 93-106.

Autor zajmuje się przestrzenią przedstawioną dramatu, a nie przestrzenią teatralną lub sceniczną; jej cechą swoistą jest ośrodek orientacji przestrzennej, którym jest widz "wyznaczony przez pewne szczegóły tekstu jako coś, czego się można domyślać". W utworach dramatycznych szczególnego znaczenia nabierają relacje między przestrzenią przedstawioną i współ-przedstawioną, mikro- i makrokosmosem. Dramat współczesny od czasów Wyspiańskiego cechują trudności w przedstawieniu tych relacji, które wynikają z kryzysu samej dramatyczności. Kryzys ten wiąże się, zdaniem autora, z "utrata centralności" przestrzeni dramatycznej, z faktem, że bohaterowie utracili panowanie nad własnym losem i wpływ na dzieje świata.

BP/67/2

Mar.P.